

חוק חמרי נפץ (תיקון מס' 3), התשמ"א—1981 *

1. במקום סעיף 17 לחוק חמרי נפץ, התשי"ד—1954, יבוא:

החלפת סעיף 17

17. (א) בעל היתר לפי חוק זה חייב להראותו לכל שוטר הדורש זאת ממנו.

"סמכויות
המשטרה

(ב) היה קצין משטרה בדרגת מפקח-משנה ומעלה הממלא תפקיד קצין חבלה משטרתי סבור כי ייצורו של חומר נפץ או תהליך עבודה אחר, או שימוש, החסנה או הובלה של חומר נפץ, געשים בניגוד להוראה מהוראותיו של חוק זה או לתנאי או לסייג שבהיתר שניתן על-פיו, או שיש בהם סכנה לחיי אדם או לרכוש, רשאי הקצין, באישור מפקח, להורות על החרמתו או השמדתו של חומר הנפץ או על החסנתו במקום אחר או על כל פעולה אחרת הנראית לו נחוצה להרחקת הסכנה; היה הקצין סבור כי הסכנה תכופה, רשאי הוא להורות כאמור אף ללא אישור מפקח ולהורות על ביצוע מייד.

(ג) הוראה כאמור בסעיף קטן (ב) רשאי הקצין שנתן אותה לבצעה בעצמו ורשאי הוא להטיל את ביצועה על שוטר, על המחזיק בחומר הנפץ, על האדם המטפל בו מטעם המחזיק, או על כל אדם אחר, ובלבד שיש להם לדעתו הכישורים המתאימים לבצע את ההוראה; ביצוע ההוראה יהיה באופן שלא יסכן חיי אדם או רכוש.

(ד) בעל חומר נפץ שעליו ניתנה הוראה לפי סעיף קטן (ב) רשאי לערער עליה, תוך ארבעה עשר ימים מיום שהודע לו עליה, לפני ועדת הערעור האמורה בסעיף 13, והוראות סעיף 14 (ב) עד (ד) יחולו, בשינויים המחוייבים; הושמד חומר הנפץ על פי הוראה לביצוע מייד, רשאית ועדת הערעור, אם מצאה שלא היה מקום ליתן הוראה להשמיד את חומר הנפץ, לפסוק למערער פיצויים מאוצר המדינה על אבדן חומר הנפץ.

(ה) הוראה עצמו נפגע בהחלטת ועדת הערעור רשאי לערער עליה, תוך שלושים ימים מהיום שהומצאה לו, לפני בית הדין האזורי לעבודה.

יוסף בורג
שר הפנים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ד' באדר ב' התשמ"א (10 במרס 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1455, התשמ"א, עמ' 222.

1 ס"ח התשי"ד, עמ' 64; התשכ"ב, עמ' 6; התשל"ו, עמ' 29.